

обов'язки під час здійснення польотів до досягнення 65 років. Пілот авіації загального призначення має право виконувати польоти за наявності чинного медичного сертифіката [2].

Отже, авіаційним персоналом вважаються особи, які пройшли спеціальну фахову підготовку, мають відповідне свідоцтво і здійснюють льотну експлуатацію, технічне обслуговування повітряних суден, організацію повітряного руху, технічну експлуатацію наземних засобів зв'язку, навігації, спостереження. Тому дані особи відповідають критеріям, що зазначені в Повітряному кодексі України, тобто проходження фахової підготовки та наявність відповідного свідоцтва дозволяють їм здійснювати свої функції. Свідоцтво авіаційного персоналу може бути анульоване або дія його призупинена за обставин, визначених Повітряним кодексом України.

Література

1. Цивільний кодекс України: Закон України від 16 січ. 2003 р. № 435-IV. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
2. Повітряний кодекс України від 19 трав. 2011 р. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3393-17>.
3. Правила видачі свідоцтв авіаційному персоналу в Україні: затв. наказом Міністерства транспорту України від 7 груд. 1998 р. № 486. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0833-98>.

УДК 347(043.2)

Гасанова Л.Х., Бабалієв Ф.Т., студенти,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Шуст Н.Б., д.с.н., професор

РОЛЬ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ В УКЛАДАННІ ДОГОВОРУ БАНКІВСЬКОГО ВКЛАДУ

Договори на сьогоднішній день є необхідною умовою життя кожної людини та складають особливу структуру процесу правового регулювання. Так, згідно зі ст. 80 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) юридична особа – це організація, створена і зареєстрована у встановленому законом порядку [1]. Одночасно, відповідно до ст. 638 Цивільного кодексу України, договір є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору. Пропозиція укласти договір може бути адресована одній або декільком особам, а реклама та інші

пропозиції, адресовані невизначеному колу осіб це запрошення робити пропозиції щодо укладення договорів банківського вкладу, якщо інше не вказано в у рекламі або інших пропозиціях. Пропозиція має містити вказівку на істотні умови майбутнього договору.

За статтею 1058 ЦК України за договором банківського вкладу (депозиту) одна сторона (банк), що прийняла від другої сторони (вкладника) або для неї грошову суму (вклад), що надійшла, зобов'язується виплачувати вкладникові таку суму та проценти на неї або дохід в іншій формі на умовах та в порядку, встановлених договором. У разі підписання договору банківського вкладу, тобто визначення згоди щодо істотних умов, необхідною умовою чинності договору є внесення вкладником суми вкладу. Договір банківського вкладу є реальним і вважається укладеним з моменту прийняття банком від вкладника або третьої особи на користь вкладника грошової суми (вкладу). Тобто акцепт полягає в діях особи, щодо внесення суми вкладу на визначених умовах [2].

При укладенні договору банківського вкладу слід враховувати правила, що містяться у ст. 207 Цивільного кодексу України, відповідно до яких правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо:

- його зміст зафіксований в одному або кількох документах, у листах, телеграмах, якими обмінялися сторони;

- воля сторін виражена за допомогою електронного або іншого технічного засобу зв'язку;

- він підписаний його стороною (сторонами) [1].

Особливістю укладення договору банківського вкладу є потреба у відкритті банком іменного вкладного (депозитного) рахунка вкладнику, на який зараховуються кошти банківського вкладу. Відповідно до ст. 7 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» вкладним (депозитним) рахунком клієнта є рахунок, що відкривається банком на договірній основі для зберігання грошей, котрі передаються клієнтом банку в управління на встановлений строк та під визначений процент (дохід) відповідно до умов договору [3].

Аналізуючи норми чинного законодавства України, можна погодитися з формулюванням процесу укладення договору банківського вкладу [2]:

- 1) звернення особи до банку за ознайомленням з видами та умовами договору;

2) вибір підвиду банківського вкладу (депозиту) відповідно до індивідуального статусу особи (пенсіонер, клієнт банку, особа, для якої банківськими правилами передбачені пільги у відсотках та ін.);

3) уточнення умов договору та його підвиду;

4) замовлення (роздрукування) представником банку стандартизованого (типового) письмового договору банку у двох примірниках (оферта);

5) заповнення особою своїх реквізитів у проектах договору та підписання договору;

6) внесення в касу банку суми вкладу й отримання квитанції та чеку;

7) реєстрація, підписання та отримання сторонами примірників договору, а вкладником – електронної ощадної книжки чи ощадного (депозитного) сертифіката (акцепт).

Література

1. Цивільний кодекс України від 16 січ. 2003 р. № 435-IV. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/435-15/conv/page>

2. Національний університет «Острозька академія». Юридична Енциклопедія / ред. кол. Ю.С.Шемшученко (відп. ред.) [та ін.]. Київ: Українська енциклопедія ім. М.П. Бажана, 2013. Т. 4: Н – П. 720 с.

3. Про платіжні системи та переказ коштів в Україні: Закон України від 5 січ. 2001 р. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 29. Ст. 137.

УДК 347.151.6(043.2)

Гибалюк І.І., студентка,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Щербина Б.С., к.ю.н.

ОГОЛОШЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ ПОМЕРЛОЮ ЯК ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВА КОНСТРУКЦІЯ

Із місцем проживання тісно пов'язані такі інститути цивільного права, як визнання фізичної особи безвісно відсутньою та оголошення її померлою.

Ці інститути вносять визначеність у цивільні, сімейні та інші правові відносини. Суб'єктом цих відносин є фізична особа, про місцезнаходження якої іншим суб'єктам правових відносин протягом тривалого часу нічого не відомо. Така невідомість є об'єктивною перешкодою в реалізації іншими учасниками правовідносин своїх суб'єктивних прав або виконання юридичних обов'язків.